

2010. február 10., szerda

A jó kormányzás előmozdítása az adóügyek terén

P7_TA(2010)0020

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a jó kormányzás adóügyek terén történő előmozdításáról (2009/2174(INI))

(2010/C 341 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság 2009. április 28-i, „A jó kormányzás előmozdítása az adóügyek terén” című közleményére (COM(2009)0201),
- tekintettel a Bizottságnak az adócsalás elleni küzdelem fokozására irányuló koordinált stratégia kialakításának szükségességéről szóló 2006. május 31-i közleményére (COM(2006)0254),
- tekintettel az adócsalás elleni küzdelem fokozására irányuló koordinált stratégiáról szóló 2008. szeptember 2-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság 2005. október 25-i, „Az adózási és a vámpolitika hozzájárulása a lisszaboni stratégiához” című közleményére (COM(2005)0532),
- tekintettel az Európai Közösségek Bírósága által a C-255/02. sz. ügyben (Halifax és mások kontra Commissioners of Customs & Excise) 2006. február 21-én hozott ítéletre, amelyben a Bíróság kimondja, hogy a hatodik hea-irányelv (77/388/EGK) szerint az adózónak nem áll jogában levonni a felszámított héát abban az esetben, ha ez a jogosultság visszaélésnek minősülő tranzakcióból ered,
- tekintettel az Európai Közösségek Bírósága által a C-524/04. sz. ügyben (Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation kontra Commissioners of Inland Revenue) 2007. március 13-án hozott ítéletre, amelyben a Bíróság kimondja, hogy az EK-Szerződés 43. cikke nem tiltja a tagállamok számára olyan jogszabály meghozatalát, amely korlátozza a kizárólag adózási célokat szolgáló, egyértelműen mesterséges vállalkozások létrehozását,
- tekintettel a Közösség és tagállamai által a harmadik országokkal kötendő megállapodásokkal összefüggő adózási kérdéseket érintő, 2008. május 14-i tanácsi következtetésekből található ajánlásokra,
- tekintettel a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2008. november 13-i bizottsági javaslatra (COM(2008)0727),
- tekintettel az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2009. február 2-i bizottsági javaslatra (COM(2009)0029),
- tekintettel az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2009. február 2-i bizottsági javaslatra (COM(2009)0028),
- tekintettel az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2004/39/EK és a 2009/.../EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2009. április 30-i bizottsági javaslatra (COM(2009)0207),

⁽¹⁾ HL C 295. E, 2009.12.4., 13. o.

2010. február 10., szerda

- tekintettel a Bizottságnak egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt az Andorrai Hercegség, a Monacói Hercegség és a San Marino Köztársaság közötti, a csalás és a pénzügyi érdekeiket sértő egyéb jogellenes tevékenység elleni küzdelemtől és az információcsere útján az adózás terén történő közigazgatási együttműködés biztosításáról szóló megállapodásokra irányuló tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásáról és a Bizottságnak egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Svájci Államszövetség közötti, a közvetlen adók területén elkövetett adócsalás és a közvetlen adók területén elkövetett adókijátszás elleni küzdelemtől és az információcsere útján az adózás terén történő közigazgatási együttműködés biztosításáról szóló megállapodásra irányuló tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásáról szóló, a Tanácshoz intézett bizottsági ajánlásra (SEC(2009)0899),
 - tekintettel a G20-csoport által 2008. november 15-én, a pénzügyi piacokkal és a világgazdasággal foglalkozó washingtoni csúcstalálkozót követően tett nyilatkozatra,
 - tekintettel az Európai Tanács 2009. március 19-i és 20-i ülésének elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel a G20-csoport által 2009. április 2-án, az átfogó gazdaságélénkítési és reformtervvel foglalkozó londoni csúcstalálkozót követően tett nyilatkozatra,
 - tekintettel a Tanács 2009. június 9-i és 2009. október 20-i üléseit követően kiadott következtetésekre,
 - tekintettel az Európai Tanács 2009. június 18–19-i ülésének elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel a G8-csoport pénzügyminiszterei által 2009. július 13-án az olaszországi Leccében tett nyilatkozatra,
 - tekintettel a G20-csoport vezetőinek 2009. szeptember 24–25-én Pittsburghben tartott találkozójuk alkalmával kiadott nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájának 8. cikkére,
 - tekintettel az USA számvevőszékének (Government Accountability Office – GAO) jelentésére (2007), a brit Nemzeti Számvevőszék jelentésére (2008), valamint a francia számvevőszék kötelező járulékokkal foglalkozó tanácsának (Conseil des Prélèvements Obligatoires) jelentésére (2009), melyek többek között rámutatnak arra, hogy 2005-ben és 2006-ban az Egyesült Királyságban működő 700 legnagyobb vállalat egyharmada egyáltalán nem fizetett adót, hogy 1998 és 2005 között a 250 millió dollárt meghaladó értékű eszközökkel vagy 50 millió dollárt meghaladó éves bevétellel rendelkező amerikai vállalatok 25 %-a szintén nem fizetett adót, és hogy jelenleg a legnagyobb francia vállalatok 8 % adót fizetnek tényleges átlagnyereségük után, miközben a hivatalos adókulcs 33 %,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0007/2010),
- A. mivel uniós és nemzetközi szinten egyaránt az a konszenzus alakult ki, hogy a jó kormányzás az adózás területén átláthatóságot, információcsere-t és tisztességes feltételek mellett zajló adóversenyt jelent,
- B. mivel az adóügyekben megvalósított jó kormányzás hiánya az adócsalást és az adókikerülést ösztönzi, valamint jelentős, évente az uniós GDP 2,5 %-ának megfelelő összeggel károsítja a nemzeti költségvetéseket és az Európai Unió forrásrendszerét; mivel a tisztességes üzleti vállalkozások az adócsalás révén versenyhátrányba kerülnek; mivel a jó adóügyi kormányzásnak azt kell eredményeznie, hogy több forrás álljon a tagállamok és a fejlődő országok rendelkezésére a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében,

2010. február 10., szerda

- C. mivel a globalizáció következtében egyre nehezebbé válik az adócsalás elleni küzdelem nemzetközi szinten, és ez különösen érinti az Európai Unió 27 tagállamát, melyek között jelentős különbségek figyelhetők meg; mivel ezek a szempontok erőteljesen indokolják az EU-n belüli és a nemzetközi szintű együttműködés elmélyítését a hatékonyság biztosítása érdekében,
- D. mivel a nemzetközi szintű adókikerülés és -kijátszás komoly akadályt jelent a millenniumi fejlesztési célok elérésében,
- E. mivel a multinacionális vállalatok jelentős részét úgy építették fel, hogy a működési helyeik szerinti egyes joghatóságokban kihasználják az adókikerülési lehetőségeket; mivel a különféle joghatóságok által alkalmazott differenciált adóügyi megítélés a nagy méretű, nemzetközi vagy régóta működő vállalkozásokat részesíti előnyben a kis méretű, hazai vagy újonnan alakult vállalkozásokkal szemben,
- F. mivel a multinacionális vállalatok adókikerülési stratégiáik részeként fokozott mértékben képesek élni az adóparadicsomok és offshore központok által nyújtott lehetőségekkel, és ez ellentétes a tisztességes verseny és a vállalati felelősség elveivel,
- G. mivel az adóparadicsomok léte sérti a szolidaritás, az igazságosság és az újraelosztás elvét; mivel a globalizált gazdaságban a multinacionális vállalatok jelentős része arra használja hatalmát, hogy nyomást gyakoroljon a kormányokra – különösen a fejlődő országok kormányaira – az adóterhek csökkentése és a beruházások vonzására szolgáló adóössztönzők bevezetése érdekében; mivel ez a gyakorlatban azt eredményezte, hogy az adóterhek a munkavállalókra és az alacsony jövedelmű háztartásokra hárultak, illetve elkerülhetetlenné vált a közszolgáltatások súlyos megnyirbálása,
- H. mivel a Tanács jelenleg több jelentős jogalkotási javaslattal is foglalkozik a megtakarítások adóztatása, illetve az adóbehajtással kapcsolatos közigazgatási együttműködés és kölcsönös segítségnyújtás témájában; mivel a jó adóügyi kormányzás EU-n belüli megerősítése olyan politikai és morális alapot biztosíthat, amelyre támaszkodva harmadik országtól is elvárható a jó adóügyi kormányzás,
- I. mivel általánosan elfogadott számviteli elvek (GAAP) elfogadása révén az adóügyi hatóságok megvizsgálhatják, hogy egy adott tranzakció fő célja az adókijátszás vagy a fizetendő adó csökkentése-e, és amennyiben ez a cél, a hatóságok kiegészítő adót vehetnek ki a tranzakció ellensúlyozására,
- J. mivel a fejlődő országok – éppen a kevésbé hatékony adóügyi kormányzás miatt – gyakran nem rendelkeznek kellő legitimitással és tekintéllyel ahhoz, hogy elvárhassák állampolgáraiktól az adófizetést; mivel adóügyi politikájának kialakítása során az EU-nak tekintetbe kell vennie azokat a sajátos problémákat, amelyekkel a fejlődő országok szembesülnek, és támogatnia kell a fejlődő országokat e problémák megoldásában,
- K. mivel a G20-csoport és az ENSZ egyesített erőfeszítései az OECD által vezetett kezdeményezések keretében tett erőfeszítésekkel együtt némi ígéretes eredményt hoztak az adóügyi kormányzás területén; mivel ezek az eredmények továbbra is elégtelenek ahhoz, hogy kezelni ehessen az adóparadicsomok és offshore központok által támasztott kihívást, és mivel ezeket az eredményeket döntő jelentőségű, valódi és következetes fellépésnek kell követnie,
- L. mivel az OECD jelenleg csaknem 1 000 000 000 000 dollárra (azaz egybillió USA-dollárra) becsüli az adóparadicsomokban felhalmozott magánvagyon, ami a 20 évvel ezelőtti helyzethez képest ötszörös növekedést jelent; mivel több mint egymillió – elsősorban az Egyesült Államokból és az Európai Unió tagállamaiból származó – vállalkozás hivatalos székhelye található az adóparadicsomnak tekintett államokban,
- M. mivel bizonyított, hogy a pénzügyi válságot új típusú összetett pénzügyi eszközök és jórészt a banktitkot fenntartó joghatóságok alá tartozó alapokban elhelyezett származtatott pénzügyi eszközök eredményezték; mivel az adóparadicsomok például pénzügyi instabilitást okozó összetett pénzügyi termékeknek adnak otthont, és számos pénzügyi intézmény rendelkezett mérlegen kívüli kötelezettségekkel az adóparadicsomokban; mivel összességében a pénzügyi válság új megvilágításba helyezte a jó adóügyi kormányzás hiányának következményeit, kiemelve a joghatósággal kapcsolatos homályos helyzet miatt fennálló kockázatokat,

2010. február 10., szerda

N. mivel az Európai Unióban a határon átnyúló adókövetelések mindössze 5 %-át sikerül behajtani,

Egy lehetőség, amit meg kell ragadni

1. határozottan elítéli azt a szerepet, amit adóparadicsomok játszottak az adókikerülés ösztönzésében, az abból való haszonszerzésben, az adókijátszásban, valamint a tőkeáramlásban; sürgeti ezért a tagállamokat, hogy elsődleges prioritásként kezeljék az adóparadicsomok, az adókikerülés és az illegális tőkeáramlás elleni küzdelmet; felszólítja az EU-t, hogy fokozza fellépéseit, és haladéktalanul vezessen be konkrét intézkedéseket – például szankciók formájában – az adóparadicsomok, az adókikerülés és az illegális tőkeáramlás ellen;

2. úgy véli, hogy a jó adóügyi kormányzás, ami alatt az átláthatóság, a minden szinten megvalósuló információcserre, a határokon átnyúló hatékony együttműködés és a tisztességes adóverseny értendő, a 2008-as pénzügyi összeomlást követően kulcsfontosságú elem a globális gazdaság újjáépítésében;

3. ezzel összefüggésben emlékeztet rá, hogy elsődleges fontosságú a mesterséges jogi személyek adókezelési céllal történő használatának megakadályozása; hangsúlyozza továbbá, hogy a banktitok helyett automatikus információcserét kell alkalmazni minden körülmények között, valamennyi tagállamban és a tagállamokhoz tartozó területeken; üdvözli ennek kapcsán az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló bizottsági javaslatot, mivel az többek között valamennyi adófajta kiterjeszti a tagállamok közötti együttműködést, felszámolja a banktitkot, valamint általános szabályként vezeti be az automatikus információcserét;

EU-szinten

4. emlékeztet rá, hogy a Parlament már eljuttatta állásfoglalását a Tanácshoz a 2003/48/EK irányelv tervezett módosításaival kapcsolatban, és e véleményében felkérte a Tanácsot többek között arra, hogy szüntesse meg azt az ideiglenes mentességet, amelynek alapján Ausztria, Belgium és Luxemburg forrásadó kivetése révén elkerülheti az információcserét; sürgeti a Tanácsot, hogy a Parlament állásfoglalásának megfelelően fogadja el a 2003/48/EK irányelv módosításáról szóló irányelvet;

5. üdvözli a megtakarítások adóztatására vonatkozó uniós politika kapcsán, hogy Ausztria, Belgium, Luxemburg és Svájc első lépésként visszavonta az OECD adóügyi modellegezményének 26. cikkével kapcsolatos fenntartását, valamint hogy Andorra, Monaco, Liechtenstein és San Marino átvette az OECD-normákat; üdvözli Belgium azon döntését, hogy 2010. január 1-től átáll a forrásadó rendszeréről az automatikus információcserére;

6. hangsúlyozza, hogy 2009. április 24-i állásfoglalásában a Parlament a 2003/48/EK irányelv hatályának jelentős mértékű kiterjesztését kérte, hogy az vonatkozzon a jogi személyekre (főként a magántulajdonban álló vállalkozásokra és trösztökre) és a befektetési jövedelmek különböző formáira is; emlékeztet rá, hogy a 2003/48/EK irányelv rendelkezéseit ki kell terjeszteni Szingapúr, Hongkong, Makaó és más joghatóságokra, például Dubaira, Új-Zélandra és Ghánára, illetve az Egyesült Államok bizonyos államaira, amelyekre nem vonatkozik a 2003/48/EK irányelv, és amelyek ezért az adókikerülők kedvelt területei;

7. úgy véli, hogy az olyan alternatív alapok számára, amelyek székhelye harmadik országban található, csak akkor kellene engedélyezni az EU területén folytatott marketingtevékenységet, ha a szóban forgó harmadik ország megfelel a jó adóügyi kormányzás normáinak, ideértve az automatikus információcserre elvének jogilag kötelező szabályok alapján történő tényleges végrehajtását; különösen hangsúlyozza, hogy az adóügyi kormányzás normái tekintetében az olyan nemzetközi fórumokon elért eredmények, mint az OECD vagy a G20-csoport nem képezhetik akadályát annak, hogy az Európai Unió szigorúbb normákat alkalmazzon;

8. hangsúlyozza, hogy a hatályos uniós és nemzeti adóügyi jogszabályok hatékonyabb végrehajtása révén javítani lehetne az adóbehajtást; kiemeli ugyanakkor azt is, hogy sürgősen szükség van az adózás területén való jó kormányzás javítását célzó további erőfeszítésekre és intézkedésekre;

9. emlékeztet arra, hogy a héát érintő adócsalás különösen aggasztó a belső piac működésére nézve, mivel annak közvetlen, határokon átnyúló hatása van, jelentős összegű bevételkieséssel jár és közvetlenül érinti az EU költségvetését; sürgeti a Tanácsot, hogy fogadjon el új irányelvet az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről, és küzdjön a héát érintő csalások ellen, megfelelő figyelmet fordítva a Parlament álláspontjára;

2010. február 10., szerda

Nemzetközi szinten

10. sürgeti az összes érintett felet, hogy gyorsítsák fel a Liechtensteinnel kötendő, a csalás elleni küzdelemről szóló megállapodásra irányuló folyamatot; sürgeti a Tanácsot, hogy jusson megállapodásra annak érdekében, hogy a Bizottság felhatalmazást kapjon hasonló megállapodások megkötésére Andorrával, Monacóval, San Marinóval és Svájcjal; e tekintetben felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a harmadik országokkal kötött kétoldalú adóügyi megállapodásaikat;

11. fokozott együttműködésre hív fel – például az országok közötti automatikus információcserén keresztül – azzal a céllal, hogy könnyebbé váljon a belső piacot károsító illegális tevékenységek révén külföldre helyezett tőke visszaszerzése;

12. kéri a Bizottságot, hogy mihamarabb tegyen jelentést a Tanács által 2008. május 14-én tett azon ajánlásról, hogy az Európai Unió és a tagállamok által harmadik országokkal kötött vonatkozó megállapodásokban külön záradékban utaljanak a jó adóügyi kormányzásra; kiemelten hangsúlyozza, hogy a felelősségteljes kormányzásról szóló előírásokat a harmadik országokkal kötött általános vagy egyedi megállapodások tükrében kell megvitatni, valamint biztosítani kell az azok végrehajtásához kapcsolódó hatékony ellenőrzési folyamatokat;

13. emlékeztet rá – a vállalkozások adózására vonatkozó magatartási kódex keretében a káros adóversennyel kapcsolatosan végzett munkával összefüggésben –, hogy a tagállamoknak oly módon kell alkalmazniuk a kódexet a harmadik országokkal folytatott kapcsolataikban, hogy az kiegészítse az átláthatóság és az adóügyi információcsere előmozdítása érdekében tett erőfeszítéseiket;

14. első lépésként üdvözli a más nemzetközi fórumok (például G20, G8, ENSZ és különösen az OECD) kezdeményezései következtében a jó adóügyi kormányzás terén elért eredményeket; úgy véli mindazonáltal, hogy a G20-ak által tett kötelezettségvállalások ma már nem elégségesek az adócsalás, az adóparadicsomok és az offshore központok jelentette kihívások leküzdéséhez;

15. emlékeztet arra, hogy az adóparadicsomok és az adócsalás elleni küzdelem csak akkor járhat sikerrel, ha mindenkire ugyanazok a szabályok vonatkoznak, és így elkerülhető a visszaélések forrásául szolgáló további joghézagok létrejötte; ennek kapcsán úgy véli, hogy a 2003/48/EK irányelv, amely megalkotta az országok közötti automatikus, többoldalú információcsere elvét, üdvözlendő lépést jelent az automatikus információcsere globális keretének létrehozása felé; ennek megfelelően üdvözli a Bizottság azon javaslatát, amely a 2003/48/EK irányelv keretében a harmadik országokkal történő együttműködésre irányul;

16. felkéri az OECD-t és annak tagállamait, hogy teljes mértékben vonják be a Bizottságot a globális fórum kölcsönös értékelési eljárásának munkáiba, különösen tekintettel az együttműködést elutasító joghatóságok azonosítására, a normáknak való megfelelés értékelésére szolgáló eljárás kialakítására, valamint a szóban forgó normáknak való megfelelés előmozdítására irányuló, visszatartó erejű ellenintézkedések végrehajtására; továbbá úgy véli, hogy az OECD keretében az adóparadicsomok ellen végzett küzdelem nem kielégítő; hangsúlyozza, hogy az együttműködő joghatóság státuszának eléréséhez érvényben lévő mutatószám javítani kell, például minőségi értéket kell hozzákapcsolni; kifogásolja, hogy a mutatószám mindössze 12 adóügyi információcsere-egyezmény megkötését írja elő; ezzel összefüggésben sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az információcsere csupán kérésre valósul meg, nem pedig kötelező előírás eredményeképpen, és hogy az OECD lehetővé teszi a kormányok számára, hogy az információcsere vonatkozó elv érvényesítésének pusztán ígérete révén elkerüljék az OECD feketelistájára való felkerülést, anélkül, hogy ezen elvek gyakorlatba történő tényleges átültetését biztosítanák;

A jó adóügyi kormányzással kapcsolatos valódi uniós politika felé

17. úgy véli, hogy következetességre és a jó adóügyi kormányzással kapcsolatos valódi uniós politikára van szükség; úgy véli, hogy az Európai Unió hitelessége egyebek mellett azon is múlik, hogy a felelősségteljes kormányzás példaként hajlandó-e fellépni elsőként a saját területén belüli adóparadicsomokkal szemben; kéri a Bizottságot, hogy e tekintetben szorosan kövesse figyelemmel a jó kormányzásnak az adózás területén való előmozdításáról szóló közleményében vázolt cselekvések gyors és alapos végrehajtását;

18. úgy véli, hogy a tagállamok jogkörének sérelme nélkül a Bizottságot kell megbízni és megfelelő forrásokkal ellátni az e kérdéskörre vonatkozó uniós megközelítés kialakításával és megfogalmazásával;

2010. február 10., szerda

19. javasolja, hogy a behajtások jelenlegi alacsony (5 %-os) szintjének növelése érdekében hozzanak létre megfelelő rendszert a határokon átnyúló adókövetelések behajtásának ösztönzésére azáltal, hogy a meg nem fizetett adók beszedéséből származó bevétel méltányos részét szétosztják a követeléssel rendelkező tagállam nevében az adókövetelések behajtásával foglalkozó igazgatási szervek, valamint a követeléssel rendelkező tagállam igazgatási szervei között;

20. felkéri a Bizottságot, hogy az adókövetelések, vámok behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtás és egyéb intézkedések tekintetében becsülje meg a tagállamok határokon átnyúló, az Európai Unió területén belül behajtandó adóköveteléseinek számát, és vezessen be mennyiségi mutatókat a határokon átnyúló behajtás időbeli alakulásának mérésére;

21. úgy véli, hogy az EU-nak tevékenyen kell előmozdítani az OECD-normák javítását azzal a céllal, hogy globális normává váljon az automatikus, multilaterális információcsere; sürgeti továbbá az EU-t, hogy hozzon intézkedéseket a fiktív címek és bonyolult tulajdoni viszonyok révén a székhely szerinti adózás elvével történő visszaélések megelőzésére, amelyek segítségével a tényleges tevékenységet nem végző holdingtársaságok vagy fedőcégek elrejtik a haszonra ténylegesen szert tevő tulajdonosokat a lakhelyük szerinti országban történő adófizetési kötelezettség elől; sürgeti továbbá az EU-t, hogy a visszaélések elleni intézkedések alkalmazására vonatkozóan fogadjon el olyan közös megközelítést, amely hatékony, méltányos és igazodik a teljesen mesterséges megállapodások Bíróság által megalkotott elvéhez;

22. sürgeti az EU-t, hogy az európai szomszédságpolitika, a bővítési politika és a fejlesztési együttműködési politika keretében alkalmazzon következetes megközelítést a jó adóügyi kormányzásra vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy az adóügyi kormányzási politikának tevékenyen hozzá kell járulnia a fejlődő országokban a fenntartható és átlátható adórendszer kialakításához, különös tekintettel az adócsalás felszámolására, amely a fejlett országok által biztosított fejlesztési támogatások összegének tízszeresét kitevő éves adóbevétel-kiesést okoz; úgy véli, hogy e cél eléréséhez megfelelő szintű forrásokat kell elkülöníteni; emlékeztet arra, hogy az adóügyi kormányzás végső soron vonzani fogja a befektetéseket, amennyiben az az adózás terén a biztonságot, az átláthatóságot és a stabilitást szolgálja;

23. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az átláthatóság fokozása érdekében felülvizsgálják a jelenlegi nemzetközi számviteli standardokat; ebben a tekintetben felszólít azon követelmény bevezetésére, hogy a vállalatok éves beszámolóiban országokénti bontásban közzétegyék az adóparadicsomokkal kapcsolatos számviteli információkat, és javasolja egy olyan uniós nyilvántartás létrehozását, amely az offshore cégek által védett tényleges kedvezményezettek felfedése érdekében azon személyek és vállalkozások nevének listáját tartalmazná, akik vagy amelyek adóparadicsomban alapított vállalattal vagy megnyitott számlával rendelkeznek;

24. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak össze kell hangolniuk politikáikat annak érdekében, hogy megerősíthessék az adókerülés elleni szabályok végrehajtását;

25. emlékeztet rá, hogy egy közös konszolidált társasági adóalap bevezetése segítene a kettős adózással és a konszolidált társaságokon belüli transzferárral kapcsolatos problémák EU-n belüli kezelésében; ezzel összefüggésben várja, hogy legkésőbb ez év végéig megkapja a Bizottság által végzett hatásvizsgálatot;

26. hangsúlyozza, hogy a tranzakciók helytelen beárázása és a leggyakrabban alkalmazott adócsalási technikák jobb azonosítása érdekében a Bizottságnaknak prioritásként kell kezelnie az összehasonlítható nyereségek módszerének szélesebb körű alkalmazását, ezáltal a belső elszámolóárak vizsgálatának alkalmazási körét tranzakciós szintről vállalati szintre helyezve át; rámutat arra, hogy az összehasonlítható nyereségek módszere minden egyes ipari ágazatra vonatkozóan a vállalatok nyereségének összehasonlítására helyezi a hangsúlyt, és valamely multinacionális vállalat – az ágazat átlagától hosszú időn keresztül jelentősen elmaradó – leányvállalatának nyereségében bekövetkező és a belső elszámolóárak intenzív alkalmazásának bizonyítékául szolgálhat;

27. sürgeti az EU-t, hogy vizsgálja meg a jó adóügyi kormányzás előmozdítását célzó lehetséges szankciók és ösztönzők spektrumát, köztük a nem együttműködő joghatóságokba irányuló és onnan kiinduló pénzmozgásokra kivetett különleges lefölezést, a nem együttműködő országokban bejegyzett társaságok jogi státusának EU általi el nem ismerését, illetve annak tilalmát, hogy uniós pénzügyi intézmények fiókintézményeket vagy leányvállalatokat hozzanak létre és tartsanak fenn nem együttműködő joghatóságok területén;

28. úgy véli, hogy az EU-nak biztosítania kell a prudenciális felügyelet, az adóztatás, valamint a pénzmosás és a terrorizmus elleni küzdelem normáinak uniós és nemzetközi szinten történő alkalmazásának következetességét;

2010. február 10., szerda

29. kéri a Bizottságot, hogy 2010 októberével kezdve évente tegyen jelentést a Parlamentnek az EU adóügyi politikájáról;

*

* *

30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A nők és férfiak közötti egyenlőség az Európai Unióban – 200

P7_TA(2010)0021

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2009 (2009/2101(INI))

(2010/C 341 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSz) 2. cikkére és a 3. cikk (3) bekezdésének második albekezdésére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz) 157. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájának 23. cikkére,
- tekintettel a Bizottság 2009. február 27-i, „A nemek közötti egyenlőség – 2009” című jelentésére (COM(2009)0077),
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőséget célzó közösségi keretstratégia felé (2001–2005)” című, 2000. június 7-i bizottsági közleményre (COM(2000)0335), valamint a Bizottság 2000-es, 2001-es, 2002-es, 2003-as, 2004-es, 2005-ös, 2006-os, 2007-es és 2008-as éves jelentéseire a nők és férfiak esélyegyenlőségéről az Európai Unióban (COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049 és COM(2008)0010),
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozás) ⁽¹⁾,
- tekintettel a szociális gazdaságról szóló, 2009. február 19-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a „Növekvő egyensúly a munka és a magánélet között: a szakmai, a családi és a magánélet összeegyeztetésének fokozott támogatása” című, 2008. október 3-i bizottsági közleményre (COM(2008)0635),
- tekintettel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK irányelv (COM(2008)0636) hatályon kívül helyezéséről szóló, a Bizottság által 2008. október 3-án benyújtott európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra,

⁽¹⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0062.